

המקרה של עדי נופר

מאת: נתן סילוני

ללה היתה מצננתה. האזנים פָּאוּ לה, הַגָּרוֹן כָּאֵב. היא שְׁכַבָּה בִּמְפֶתָּה וּבְקָשָׁה מִרְאֵשׁ-רָאשׁ לְהַבִּיא לָהּ כּוֹס תָּהָרָם. אֲבָל גַּם רָאשׁ-רָאשׁ הִיה מִצְּבָן. מְרֻב אֲפִצִּים הוּא לֹא הָצִילָה לְהַגִּיד מְשֻׁפֶּט אֶחָד שְׁלִם.

רק נונּוּ הִיה הַחֲבָר הַכִּי בְּרִיא בְּרִמְזוֹר. לֹא הִתְהַלֵּךְ לוֹ אֶפְלוֹ טְפַת נִזְלָת אַחַת וְלֹא כָּאֵב לוֹ כְּלָום. לְכוּ הוּא הַחֲלִיט לְטַפֵּל בְּחַבְּרִיו הַחוֹלִים. הוּא הַכִּי לְלָלָה תָּהָרָם וְהַגִּישׁ לָרָאשׁ-רָאשׁ קְפִסָּת מִמְּחֻטּוֹת גִּיר.

לְהִנְּהָרָה, וָרָאשׁ-רָאשׁ סְפִר אֶת הָאֲפִצִּים שְׁלִם, אֲזַנּוּ נִצְלָת הַחֲזִידָמָנוֹת וַיָּצָא מִרְמָמוֹר הַחוֹצָה.

הָוּ רַאֲהָה אֶת עָדִי הַפְּמֻזָּה מִדְלָגָת מִהְצָהָרָוּ יָד בַּיָּד עִם אָבָא. לִיזְדָּם צָעֵדָה נִוְּפָר. בִּימֵי שְׁבִי נִוְּפָר נִוְּסָעָת עִם עָדִי אַחֲרֵי הַצָּהָרָוּ וְגַשְׁאָרָת אֶצְלָה עַד הַעֲרָבָה.

אָבָא פָּתַח לְשִׂתְיָהוּ אֶת הַדְּלָת מִכּוֹן הַמִּזְרָכָה. עָדִי נִכְנָסָה לִמְכֹונִית, הַתִּשְׁבָּה בְּכֶסֶא הַבְּטִיחוֹת וְנִנְחָגָר בָּעָצָמָה. נִוְּפָר נִכְנָסָה אַחֲרֵיָה, אָבָא חָגָר אֹתָהּ, וּסְגָר אֶת הַדְּלָת. אָבָא נִכְנָס לִמְכֹונִית וְנִנְחָגָר גַּם הוּא.

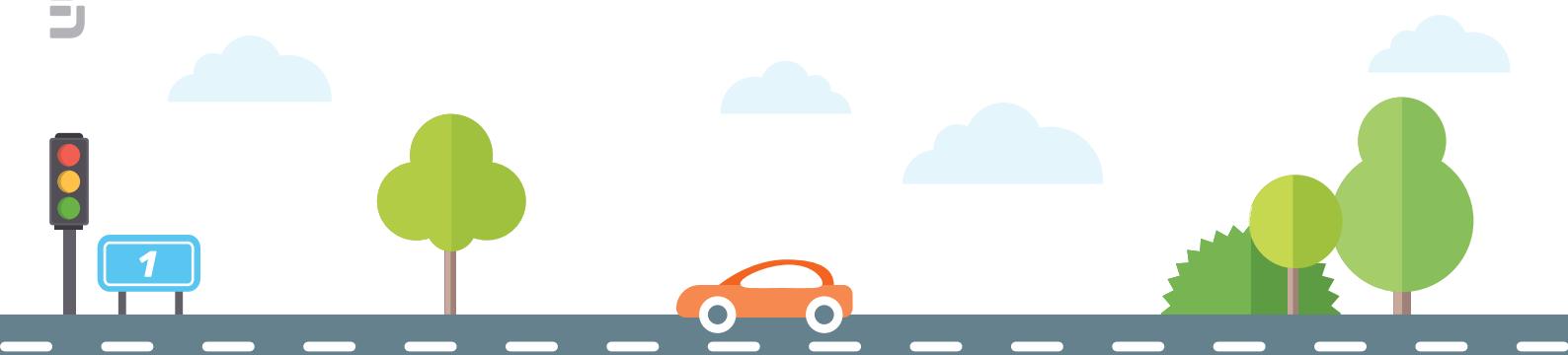
הַמְּכֹונִית הַחֲלָה בְּנִסְיָה לִכְאוֹן הַבָּיִת.

נוֹנוּ הַבָּיִת בִּמְכֹונִית הַמִּתְרַחְקָת וְחַשְׁבָּוּ: מִשְׁהוּ לֹא בְּסָדָר. אֲבָל מָה? הוּא הַצִּיז לְתוֹרָה הַמְּכֹונִית. הוּא רַאֲהָה אֶת פָּנִيهָ שֶׁל עָדִי, אֲבָל לֹא אֶת פָּנִيهָ שֶׁל נִוְּפָר. רק הַתְּלִתְלִילִים שֶׁלָּה הַצִּיזוּ מִהְחָלוֹן.

רַגְעָה, רַגְעָה. אִיפָּה כְּפִסָּא הַבְּטִיחוֹת שֶׁל נִוְּפָר? מָה, הִיא יוֹשֶׁבת לְלֹא כְּפִסָּא הַגְּבָהָה? זה מִפְּשָׁ מִסְּכָּן מָה עֲשִׂים? נִוְּנוּ הַתְּלִבָּט. חַבְּרִיו הַחוֹלִים לֹא הָגִיעוּ לְחַפֵּשׁ אֶזְטָה מִחוֹזָה לְרִמְזוֹר. הוּא חַיבָּ לְמַצָּא בָּעֵצֶם אֶת הַפְּטָרָון לְבֶעִיהָ.

נוֹנוּ חַשְׁבָּ וְחַשְׁבָּ, עַד שְׁעַלָּה בִּמְוחָזָה רַעִיוֹן.

הָוּ הַכְּנָיס לְתוֹרָה תִּבְתַּחַת הַמְּכֹתְבִים בְּבִיתָה שֶׁל עָדִי דָּף גָּדוֹל וּבָוּ צִוְּר שֶׁל כְּפָא בְּטִיחוֹת.

אבא, עדי וnofar הגיעו הביתה. אבא חנה צמוד לפדרקה, עדי וnofar יצאו מהמכונית.
שלשכם צעדו על השביל, דרכו יצחקנו.

"רגע" אמר אבא ונעצר מול תבנת המכתבים. "יש לנו דבר."

בתבנה היה דף גדול ועליו ציור של בוסטר. "אה! זה בדיקן כמו הבוסטר שלי!" אמרה עדי.
ונכון, זאת פרטמת. כתוב כאן שלדים עד גיל 8 חייבים לשחת על כסא זה במקונית,
אמר אבא מהרה, אז הכריז: "עדידי, את וnofar רק בנות 6. אתה יודעת מה? יש לנו במקונית
bosster יישן. הוא היה במקונית שלי והוא צאתי אותו כשאודי, אחיה, גדל. אני אחזר אותו
למקונית, ובכל פעם שנופר מסע אטנו, היא תשב עליו."

nofar ועדי נקו בפיך את הקסא וגם עזרו לאבא להחזיר אותו למקונית. "אולי נסע לטיל
קצת, nofar, אתה ואני?" בקש עדי.

אבא הסכים. הם נסעו בשכונה, ועדי הרגילה שהיא וnofar כמו מלכות – כל אחות הבית
mphalon שלה ודודה לחברתה מה היא רואה: הגה שני חברים מהאזור שצועדים לכון
הבית! והגה מדריכה מhog אמונות, מפש במקונית לייד!

נוויל הבית בפנים הצחוקים של עדי ובפנים חמוץים של nofar המקשטים במלתלים,
והתملא גואה על קה שהצליח לפתור את הבעייה בעצמו. הוא מהר לחזור לרמזו, לשחרר
את לה ואות ראש-ראש. אבל הוא לא הצליח לדבר, כי פתאות... הרגיש דגדוג באך ו...
אפץ'... אפץ'...

פעילות בעקבות הסיפור

(יש לפרסום את הפעילות על פני שני מפגשים)

המטרה בפעילות היא להציג את חשיבות הכלל "לשכת על כסא בטיחות", כחלק מכלי הנסיעה הבטוחה.

1. נפתח בדקלום:

נעבור בין מקצבים, והילדים יחוירו אותנו (מהר, לאט, בשקט ועוד):

לִים לִים לִים - שׁוֹמְרִים עַל חֲפָלִים,

גּוֹד גּוֹד גּוֹד - חַגּוֹרָה נַחַגָּר.

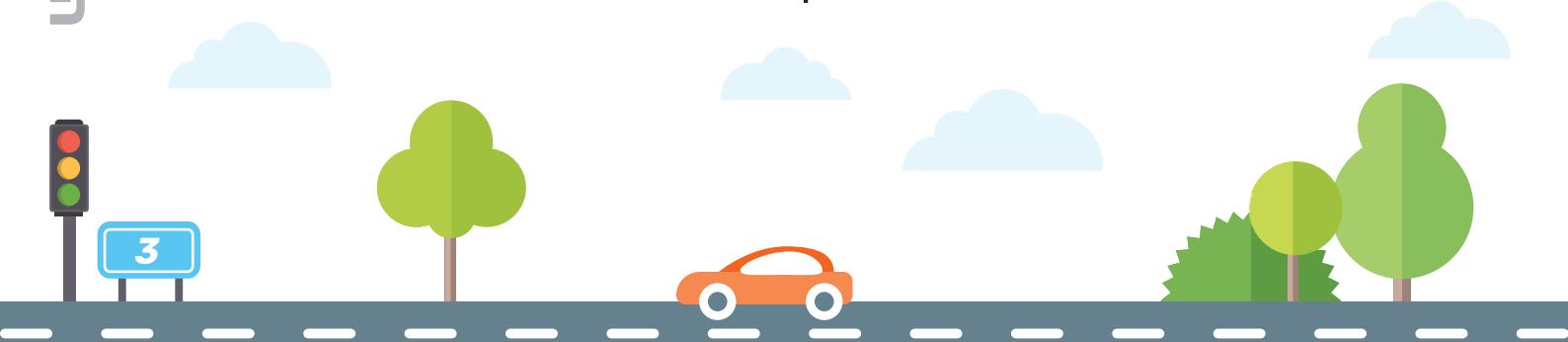
סָא סָא סָא - נִשְׁבַּעַל חַכְסָא.

2. משחק: "נכון או לא נכון" בעקבות הסיפור.

הקריאו את המשפטים הבאים. כשההתשובה היא "נכון" – הילדים יעשו "אפק'ו":

- נכון למכונית מכיוון הכביש.
- נכון למכונית מכיוון המדרוכה.
- יוצאים מהמכונית מאיזה צד שרצו.
- יוצאים מהמכונית לכיוון המדרוכה.
- ילדים חייבים לשכת על כסא בטיחות.
- בנסיבות קצרות לא צריך כסא בטיחות.
- כסא בטיחות מגן על הילדים בנסיעה.
- ישושבים על כסא בטיחות לא צריך להיחגר.
- חייבים להיחגר בכל נסיעה, ארוכה או קצרה.

3. פעילות במחברת: דף עבודה: מבוקכים

עזרו לעדי להגיע למכונית; עזרו לחברים להגיע לرمזה.

4. יצירה: יוצרים פונפונים בשלושת צבעי הרمز

חומרים: חוטי צמרocabi י록, אדום וצהוב; קרטון עבה (של קופסת נעלים, למשל), כל כתיבה, מספרים.

- יוצרים לכל ילד 2 טבאות קרטון זהות. גילאי 6-8 יכולים לעשות זאת בעצמם: משרטטים בעזרת כוס או חפץ עגול אחר 2 עיגולים עלגב הקרטון (או עיגול אחד לכל ילד), וגודרים בזיהירות.
- מצמידים את שתי טבאות הקרטון זו לצד מלפפים סביבן את חוטי הצמר (כל ילד בוחר צבע אחד בלבד).
- גודרים חוט צמר ארוך, משחילים דרך שתי הטבאות הצמודות, וקשרים. ממשיכים ללפף את החוט סביב הטבعة.
- אחרי שהTeVעות מלאופפות במספר שכבות צמר בצפיפות גבוהה, מכניסים את המספריים בין שני הקרטוניים וגודרים סביב היקף הטבעה.
- לוקחים חוט צמר באורך המרחק שמתחילת היד עד המפרק, וקשרים אותו בין שתיTeVעות הקרטון שכעת מציצות החוצה. קשרים היטב פעמיים אחדות.
- חותכים את הטבאות בזיהירות ושולפים אותן החוצה. מסדרים את הפונפון בצורה עיגול וגודרים קצוות בולטים.

5. משחקים עם הפונפונים:

- הבינו פונפוניםocabiים שונים מתחת לכוסות הפוכות. הזמיןו ילד מתנדב. עליו לנחש איזה צבע מסתחר מתחת לכל כוס.
- אם ניחש נכון – בסיבוב הבא הוא יחביא וחברו ינחש.
- אם טעה – עליו לציין כלל אחד של נסיעה בטוחה.

- הניחו את הפונפונים על הרצפה בכו אחד. כל ילד ישב או ישכב מאחורי הפונפון שלו, ובעזרת נשיפות ינסה להרחיק אותו ככל האפשר. הפונפון שיגיע רחוק יותר, הוא המנצח.
- אפשר לחבר את הפונפונים זה לזה וליצור את שרשרת החברים מהרמזו. אפשר גם להוסיף על כל פונפון את שם הילד.
- מוסיפים לפונפונים עיניים זזות וחוט תלייה - הילדים יתנו להורים מתנה לתלייה במכונית, בובה שתזכיר להם את כללי הנסיעה הבטוחה.

6. יצירה: רמזו

- חומרים: פלסטינה בצבעי שחור, לבן, אדום, י록 וצהוב; שיפודים.
- כל ילד ייצור 3 עיגולי פלסטינה: י록, צהוב ואדום. לכל עיגול יוסיף עיניים, אף ופה בצבעי לבן ושחור.
 - את העיגולים משחילים (בזהירות) על שיפוד.
 - את כל השיפודים אפשר לנעוץ במצע קלקר, ולהציג תערוכת רמזורים.

7. משחק: גמדים וענקים

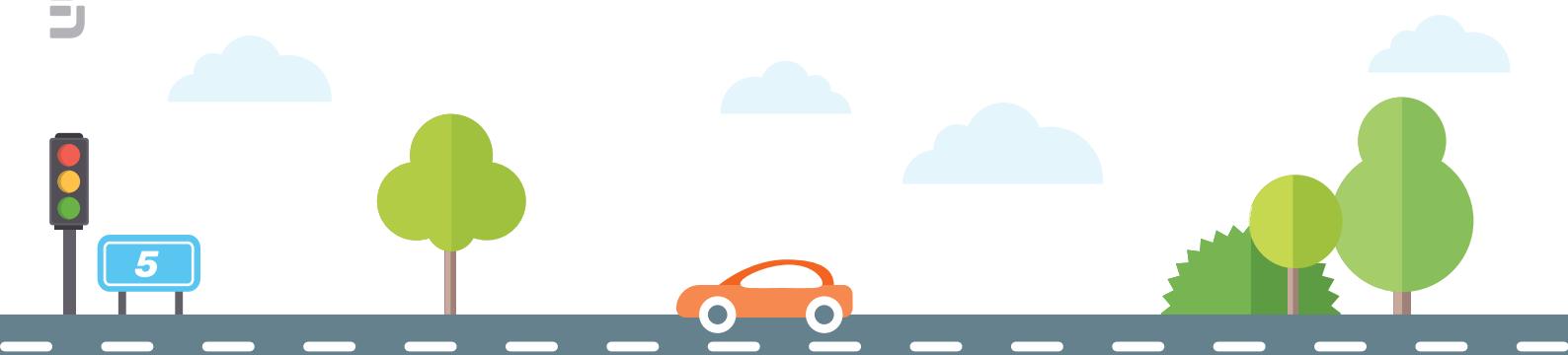

כל ילד יcin צייר או ברכה (הגילאים הגדולים יותר) בנושא זהירות בדרכים, ויכניס מעטפה.

הכניסו את כל המעטפות לסלסילה.

כל ילד יוצא באקראי מעטפה אחת שליד אחר הcin – זו תהיה המתנה שלו.

אפשר לשכלל ולהחליט מראש למי כל אחד מכין ברכה או צייר. הילדים יכינו מבעוד מועד, והילדים המקבלים ינחשו מי המעטפה.

8. משחק: יש לנו גולם במעגל

- יושבים במעגל. כל הילדים פורסים את ידיהם מאחוריו גבם. אחד הילדים מתנדב להיות ראשון.
- הוא מניח בובות קטנה של ללה או של חבר אחר מהרמזור بيדו של אחד הילדים - בזיהירות, בלי שיטים לב. כשהילד מזהה את הבובה שבידו עליו לgom מיד ולנסות לתפוס את חברו. אם לא הצליח לפני שחבריםו השלים סיבוב והתיישב במקום - עכשו תורו להניח את הבובה בידי מישהו אחר.
- בגיל 8-6 אפשר לשחק עם 2 ילדים במקביל.
- מומלץ להشمיע ברקע את שירי החברים מהרמזור כדי להעסיק את הילדים היושבים.

9. ביצידה זו אפשר גם:

- לדבר על מחלות של חורף ועל מה אנחנו אוהבים לעשות כשאנחנו חולמים.
- להזכיר ברכות של החלמה מהירה לילדים החולים או לבני המשפחה.
- להזכיר איך משתמשים ומתעתשים בלי להדביק את הסביבה.

10. קריאת סיום

(לפי הקצב של "הוא-הא - מה קרה", 3 פעמים):

מה כולם מבטיחים? להיזהר בדרכים!

